

1 of 4 DOCUMENTS

de Volkskrant

de Volkskrant

June 3, 2009
woensdag

'De faillissementsrechter doet er nu toe'

BYLINE: Elsbeth Stoker

SECTION: ECONOMIE; Blz. 7

LENGTH: 712 woorden

SAMENVATTING:

De kredietcrisis verspreidt zich als een inktvlek. Velen merken de gevolgen, iedereen op zijn eigen manier. Zo ook Christel Schroten, faillissementsrechter in Utrecht. 'Er gaat een tinteling door mijn vingers.'

VOLLEDIGE TEKST:

Om nou te zeggen dat faillissementsrechter Christel Schroten (42) smult van de kredietcrisis gaat te ver. Daarvoor ziet ze te veel leed in haar rechtszaal. Mensen met verslagen gezichten, betraande ogen en een brok in hun keel. Mensen die opeens hun - voorheen goedlopende- bedrijf verliezen.

Maar vervelend vindt ze deze periode evenmin.

'Dit is dé tijd waarvoor je het allemaal hebt gedaan. Voor deze ingewikkelde processen heb je een gespecialiseerde opleiding gevolgd. Je krijgt behalve huis-tuin-en-keukenfaillissementen nu ook ingewikkelder zaken. Je rol doet ertoe. Het is lastig te omschrijven hoe deze periode voelt, er gaat een bepaalde tinteling door mijn vingers. Een onderhuidse spanning, wat staat ons nog meer te wachten?

'Veel mensen hebben dit in mijn omgeving. Je hoort verhalen dat de bankafdelingen die zich buigen over risicokredieten het gigantisch druk hebben. En vaker worden we gebeld door advocaten die een surseance begeleiden. Om de rechtbank te waarschuwen dat er iets groots aan zit te komen. Ze mogen niet zeggen welk bedrijf er op omvallen staat en ze zijn vaak nog in onderhandeling met de banken. Op zo'n moment is het erop of eronder. Als het eronder is, willen ze dezelfde dag nog een uitspraak van de rechter. De onderneming heeft op zo'n moment behoefte aan schuldeisers die zich gedeisd houden, en dat moeten ze na een surseance-uitspraak.'

De afgelopen maanden is het aantal faillissementen explosief gestegen. In maart werd uit ruim 670bedrijven en instellingen de stekker getrokken, aldus cijfers van het Centraal Bureau voor de Statistiek (CBS). In deze statistieken zijn de eenmanszaken niet meegenomen. Het zijn de hoogste cijfers sinds het CBS in 1981 begon met het bijhouden van faillissementen.

Deze ontwikkeling heeft gevolgen voor rechters als Schroten. De wekelijkse faillissementendag, die bij elke rechtbank op dinsdag valt, wordt vele malen drukker bezocht dan vorig jaar. En werd er vroeger slechts een enkele keer per maand surseance aangevraagd, nu gebeurt het geregeld meerdere malen per dag. Bovendien gaat het om veel grotere bedrijven dan voorheen, zoals Econcern.

Eind mei verleende Schroten het duurzaamheidsbedrijf - dat vorig jaar nog tot groen wonder was uitgeroepen - voorlopig uitstel van betaling. Komende weken wordt bekeken of Econcern nog levensvatbaar is en meer tijd krijgt om orde op zaken te stellen. Zo niet, dan verklaart ze Econcern failliet en benoemt ze een curator om de zaak af te handelen.

'Het is een rare tijd. Ik zie voor het eerst dat veel bedrijven het zelf vlug opgegeven. Waar ze vroeger nog vochten voor meer tijd, gooien ze nu eerder de handdoek in de ring.'

Schrijnende gevallen ziet ze voorbij komen. Zoals de eigenaar van een bedrijf dat wereldwijd handelde in agrarische machines. Jarenlang ging het hem voor de wind, en ook afgelopen maanden vielen er in zijn orderboek nauwelijks gaten. Wat zijn bedrijf de das om deed? Het Britse pond. 'Hij liet zich altijd betalen in ponden, omdat dit jarenlang een sterke valuta was. Sinds de kredietcrisis niet meer, hierdoor kelderden zijn inkomsten.'

'Tranen welden in zijn ogen op toen ik doorvroeg. Het ergste vond hij het voor zijn personeel, hij hoopte zo dat het goed zou komen met 'z'n jongens' in deze moeilijke arbeidsmarkt.'

Toch betekenen zulke zaken niet dat Schroten met tegenzin de rechtszaal betreedt. 'Je houdt afstand, anders kun je dit werk niet doen.'

Voor het intensieve overleg over de afwikkeling van een faillissement met de curatoren geeft haar voldoening. 'Het uiteindelijke doel is zoveel mogelijk geld te genereren uit de inboedel, om zo de schuldeisers te betalen. Maar soms komt de curator voor lastige, tegenstrijdige, keuzes te staan en overlegt hij met mij. Bijvoorbeeld als meerdere partijen geïnteresseerd zijn in de overname van bedrijfsdelen. De een biedt meer geld, maar neemt weinig personeel over. De ander minder geld, maar garandeert wel dat er meer banen behouden worden. Qua gevoel neig je naar de laatste, maar je weet dat je in principe voor de eerste moet kiezen.'

LOAD-DATE: June 2, 2009

LANGUAGE: DUTCH; NEDERLANDS

NOTES: De crisis en ik; VK.nl/kredietcrisis

GRAPHIC: 03eccrisisikrechter_ph01, Faillissementsrechter Christel Schroten Foto Marcel van den Bergh

PUBLICATION-TYPE: Krant